

- enkel het gesproken woord geldt -

**TOESPRAAK VAN HILDE CREVITS
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS**

Woensdag 9 mei 2018

TOESPRAAK OP VIERING RERUM NOVARUM TE GENT

Geachte bestuursleden, mandatarissen, militanten en sympathisanten van Beweging.net,

Geachte directeurs en secretarissen van de partnerorganisaties,

Beste genodigden,

Dames en heren, beste Gentenaars, beste vrienden,

(Mijn Gent)

Aankomen in Gent is voor mij altijd een beetje thuiskomen. De stad waar ik gestudeerd heb en op kot zat, de stad waar ik mijn man leerde kennen en de eerste liefdesvonken oversloegen (een man die nota bene uit mijn geboortestad afkomstig was), de stad waar ook onze kinderen studeerden en nog studeren. Maar natuurlijk ook de stad waar de wortels liggen van onze Beweging, de christelijke arbeidersbeweging waarin ook ik mijn politiek engagement vond.

Beste mensen van de Beweging,

Onze samenleving heeft **sinds de begindagen** van de christelijke arbeidersbeweging en sinds de publicatie van Rerum Novarum een **enorme evolutie** doorgemaakt.

*Als we vandaag internationale erkenning genieten voor onze sterke uitgebouwde **sociale zekerheid,**

*Als we vandaag met recht en reden kunnen spreken van een **sociale welvaartstaat,**

*Als we vandaag in dit land een sterke traditie hebben van **sociaal overleg,** dan is dat in grote mate **te danken aan het niet aflatende maatschappelijk engagement van de christelijke arbeidersbeweging. En we gaan er dan ook alles aan doen om ervoor te zorgen dat aan deze troeven niet geraakt wordt.**

Maar ons **engagement** blijft ook vandaag hard nodig.

Want hoewel we in een zeer welvarende regio leven en iedereen **de weg naar meer levenskwaliteit** wil nemen, zien we dat nog **te veel mensen moeten afhaken. Zij zijn de nieuwe kwetsbaren van onze tijd.**

En, beste vrienden, ik geloof niet in een samenleving die bijeengehouden wordt met stokken en straffen. Verbondenheid, verantwoordelijkheid en engagement, dat is voor mij het onmisbare bindmiddel. Engagement is van onschatbare waarde, het valt niet in geld te vatten, maar ook niet af te dwingen met regels. Je kan het enkel koesteren en alle kansen geven om te groeien. Engagement verbindt een samenleving.

En dat engagement start lokaal.

(Iedereen een thuis)

Iedereen heeft een plek nodig om thuis te komen. We zijn allen Wereldburger, Europeaan, Belg, Vlaming, maar écht thuiskomen doen we op 1 plek. Voor mij is Torhout die plek waar ik tot rust kom. Dat is ook de reden waarom ik als Vlaams minister ook lokaal geëngageerd blijf. Dat is ook de reden waarom jullie Gentse straffe madam, **Mieke Van Hecke**, na een lange carrière als topvrouw van het Katholiek onderwijs nog het engagement en de goesting vindt om hier in Gent de strijd aan te gaan.

Iedereen heeft een plek nodig om thuis te komen maar wie wil, moet daar ook **zo lang mogelijk kunnen blijven. Daarom ook stimuleren we mantelzorg.** Want het is nog altijd lokaal engagement van mens tot mens dat het grootste verschil maakt. Het is ook daar dat de vele vertakkingen van onze Beweging hun rol spelen.

Een nieuwe kwetsbaarheid, vaak onopgemerkt, is eenzaamheid. Hoe is het mogelijk dat er in ons hoogtechnologisch communicatie-tijdperk nog altijd mensen zijn die in volstrekte eenzaamheid leven ... en sterven? **Maar liefst 10% van de Vlamingen en in grootsteden als Gent zelfs 15%, heeft minder dan 1 keer per maand contact met burens, familie of**

vrienden, ... hartverscheurende cijfers! Nochtans is eenzaamheid ook de meest eenvoudige uitdaging om zelf iets aan te doen, in je omgeving, in je straat, op school of op je werk.

In mijn stad bijvoorbeeld gaat de **seniorenraad** samen met een schepen op bezoek bij elke inwoner die 85 jaar wordt en nog thuis woont. Waarom zou elk lokaal bestuur geen '**schepen voor zorgzame buurten**' aanstellen? Zeker als je weet dat steden en gemeenten nu de mogelijkheid hebben om via **wijkbudgetten** een stukje van hun begroting te delegeren.

Daarom voorzien we via het **decreet lokaal sociaal beleid** hefboomen om kwetsbare mensen te betrekken bij de samenleving en hebben we eindelijk een **Vlaamse sociale bescherming** die extra zorg verzekert voor elke Vlaming.

Ook armoede blijft vandaag een kwetsbaarheid. De taksshift heeft tot lagere lasten en een hoger nettoloon gezorgd voor iedereen die werkt, maar **680.000 Vlamingen**, 1 op de 10, leven vandaag desondanks in een huishouden met een inkomen onder de armoederisicodrempel. Daarom moeten we blijven werken aan een stelselmatige **verhoging** van de **minimumpensioenen en minimumuitkeringen** én tegelijkertijd de drempels verlagen om deel te nemen aan het maatschappelijk leven.

En ook hier zijn onze verantwoordelijkheid als samenleving en het belang van lokaal engagement groot. **Niets is nefaster voor het doorbreken van de vicieuze cirkel dan een maatschappij die niet wil of kan begrijpen hoe iemand in armoede terechtkomt.**

Weet u, beste vrienden, hoeveel een leefloon bedraagt? Is er echt iemand die denkt dat daar nog enige marge op zit? **Het is een instrument dat gemaakt is om kwetsbare mensen te ondersteunen, niet om ze te bestraffen.**

Lokaal engagement en gedeelde verantwoordelijkheid, beste mensen, **maar ook mededogen en empathie!** Die kwaliteiten die we in onze eigen kleine familie- en vriendenkring probleemloos toepassen, maar plots zo abstract worden wanneer het de andere betreft.

(Iedereen een job)

Iedere mens heeft de geborgenheid nodig van een thuis, maar ook de stabiliteit en de eigenwaarde die een goede job meebrengen. Werk is ook bij uitstek de hefboom tot integratie. En we hebben redenen om optimistisch te zijn op dit vlak! Er zijn nog nooit eerder zoveel jobs geweest, nog nooit waren er zoveel mensen aan de slag, maar toch zien we ook hier, op de arbeidsmarkt, dat te veel kwetsbaren achterblijven: **Laaggeschoolden, 50+'ers, mensen met**

migratieachtergrond, langdurig werklozen of personen met een beperking.

En hier voor mij geen kliklijnen, maar wel positieve maatregelen zoals het recente initiatief dat het voor ondernemers mogelijk maakt om specifieke doelgroepen tijdelijk prioriteit te geven. Bijvoorbeeld via positieve acties zoals opleidingsprogramma's of stages.

De werkzaamheidsgraad van de meest kwetsbaren moet dan ook omhoog en daarbij moeten we ook kijken naar aangepaste vormen van werk doorheen je loopbaan, bijvoorbeeld n.a.v. ziekte, ... **Laat ons de handen in elkaar slaan, vakbonden, werkgevers en mutualiteiten om de juiste maatregelen te nemen zodat de werkzaamheidsgraad van de meest kwetsbaren kan verbeteren.**

(Iedereen een diploma of kwalificatie)

En zoals zo vaak speelt **onderwijs** hier een sleutelrol. Een sterk diploma, een goede kwalificatie blijft de beste garantie op een job en de krachtigste hefboom tot emancipatie. Daarom zetten we zo zwaar in op talentontwikkeling en levenslang leren, op kennis én persoonsontwikkeling.

We zijn **wereldkampioen kleuterparticipatie**, maar onze investeringen starten eigenlijk nog veel vroeger. Elke gemeente krijgt **een huis van het kind** waardoor van bij de geboorte bijzondere kwetsbaarheden gedetecteerd kunnen worden en bruggen kunnen worden gebouwd tussen gezinnen, opvang en (later) onderwijs.

Engagement is ook hier broodnodig, ook van ouders. En ook hier liggen lokaal grote kansen, denk aan het knappe Gents initiatief van de **brugfiguren** die een brug slaan tussen kwetsbare ouders en de scholen en zo de **verbondenheid en het engagement** stimuleren.

Het is vanuit diezelfde filosofie dat wij **Centra voor basiseducatie** nu stimuleren om lessen Nederlands in te richten voor ouders op de school van hun kinderen, maar ook het **volwassenonderwijs** hervormen en CVO's extra financiering geven wanneer zij erin slagen kwetsbare cursisten op te leiden.

Het is vanuit datzelfde engagement dat in grootsteden **rolmodellen** opstaan om hun gemeenschap op sleeptouw te nemen en via hun eigen ervaringen anderen te inspireren.

Daarom **investeert** de Vlaamse regering vandaag **recordbedragen in onderwijs en welzijn**, maar ook de komende jaren zullen belangrijke budgettaire groeipaden nodig zijn om een antwoord te bieden op de

kwetsbaarheden waarmee onze samenleving vandaag geconfronteerd wordt.

(Iedereen een duurzame toekomst)

Tot slot is het van het allergrootste belang voor onze samenleving dat we überhaupt nog in staat zullen zijn om samen te leven op deze planeet. Vandaar onze inspanningen op vlak van klimaat, lucht en natuur, het beschermen van de voedselproductie en open ruimte. Want zonder een gezonde omgeving geen gelukkige mensen. **Solidariteit en rentmeesterschap gaan ook hier hand in hand. Ik ben dan ook ontzettend blij dat we ervoor zorgen dat natuur niet weggelegd is voor de happy few. De natuur is van iedereen.**

En, dames en heren, in dat rentmeesterschap is ook veel plaats voor **goede hoop** ... Voor veel **jongeren** vandaag is delen het nieuwe hebben, laat ons dat omarmen. En als ik vandaag in de krant lees hoe een grootschalig onderzoek naar het samenlevingsbeeld van de **veelkleurige Vlaming** uitwijst dat zij zich thuis voelen in België en openstaan voor méér contact met autochtone Vlamingen, dan maakt me dat gelukkig. Ook de **algemene levenstevredenheid** blijft zeer hoog in Vlaanderen en dat is onder meer te danken aan onze gemeenschappelijke inspanningen. U hoort het, 'tis nog al nie naar de wuppe!'

Beste vrienden,

Het moet onze gemeenschappelijke missie zijn om voor zo'n samenleving te blijven strijden. Een samenleving waar iedereen **een warme thuis** heeft, waar iedereen de kans krijgt op **een werkbare job**, waar iedereen **een sterk diploma of kwalificatie** kan behalen, waar iedereen uitzicht heeft op **een duurzame toekomst** en **een sterke sociale zekerheid** voor zichzelf en zijn kinderen en kleinkinderen.

Bedankt!